

kaž želešo ani semja tač twjerda kaž worzel, ale daj nam ranischi a wjecžorny deszcz, k temu płódne czašy; wopytuj tón kraj a powodźej jón a wobohacž jón jara; Boža studnicžka ma wody došč. — O Knježe, daj šo naschemu žitu derje radžicž; pschetož tač pschihotujesch ty semju. Napowaj nasche bróšdy a namacžej nasche woranje, i deszczikom jo wohmjecz a požohnuj jeho sroščenje. — Krónuj to lěto i twojej dobrocžiwosčju, šo twoje stopy i tucžnosčju kapaju; dha budža wobudlenja w puscžinje tež tucžne, šo kapaju, a hórki wočoło budža tež wješele. Pastwisčža budža polne wowzow a doły se žitom pschifryte, šo budža ludžo šo sradowacž a spěwacž.

Duž daj šebi tež, luby Božo, do twojeho hnadneho pschifrycža porucženemu bycž lubemu šywej a wschemu płodej znyleje semje. Sdžerž jón we mjersnjenju, šymje, lodže, šněšy a wětru, horzocže a šuchocže, w deszczu a wschěm móžnym njewjedrje, šo šo njewobščkodža.

Swarnuj naš psched njeradženjom, drohotu, hlodom a tyschnosčju. Hlaj, my šo šwojich hrěchow i roškatej wutrobu wusnatwamy a šo k tebi, naschemu Bohu, wołamy: ty chzynł šlyšhecž w njebjěšach, w tym šydle, hdžež ty bydlischi, a hnadny bycž hrěchej twojeho luda, ty nochzynł naš wopušcžicž i cžělnej žiwnosčju, ale chzynł nasche žiwjenje i džeržecž a naš šastaracž se wschěm potrebom, šo bychmy we wschěch wězach twoju bójštu móž a šchčedriwu ruku i džakowanjom póšnali a cže šhwalili, kiž naš bohacže se žiwischi po cžěle a duschi, tu cžašnje a tam wěcžnje. Šamjeń.

229.

Bróstwa wo požohnowanje ša plody.

Wšchěhomóžny wěcžny Božo, kiž naš njebjěša a semju w šwojej mozy, kiž šy psches šwoje šłowo wschitke wězy